Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	25C/218/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4108231220
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Heinrich
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2013:4108231220.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : W. O., bytom I., W. XX, zastúpený JUDr. Ladislavom Jonášom, advokátom so sídlom v Bratislave, Bajzova 1, proti odporcovi : Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie 183.261,70 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 53.066,90 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.059,40 eura od 15.09.2007 do zaplatenia a to všetko do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V časti o zaplatenie sumy 282,29 eura súd konanie zastavuje.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Jonáša v sume 8.319,81 eura, do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom zo dňa 12.12.2008 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 5.520.942,-Sk s príslušenstvom ako náhrady za trovy právneho zastúpenia, ktoré vyplatil svojmu právnemu zástupcovi v trestnom konaní v sume 170.000,-Sk, náhrady ušlej mzdy v sume 360.000,-Sk a náhrady nemajetkovej ujmy za 1,5 roka väzby a celkového spoločenského poškodenia dobrého mena a bezúhonnosti v sume 5.000.000,-Sk. Uznesením KÚV PZ Nitra zo dňa 13.09.1999 bolo voči nemu vznesené obvinenie z trestného činu vydierania spolupáchateľstvom. V tento deň bol vzatý do väzby podľa § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku. Z väzby bol prepustený dňa 08.03.2001. Rozsudkom KS v Nitre zo dňa 13.12.2006 bol právoplatne s pod obžaloby v plnom rozsahu oslobodený. Náhrady škody sa domáhal podľa zák. č. 58/1969 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka.

Okresný súd Nitra v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 24.03.2009, keď návrh navrhovateľa v celosti zamietol. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Nitre potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v časti týkajúcej sa ušlej mzdy s úrokom z omeškania a vo zvyšku ohľadne náhrady trov trestného konania a nemajetkovej ujmy rozhodnutie zrušil. Prvostupňový súd mal v ďalšom konaní preskúmať úkony právnej pomoci v trestnom konaní, vyporiadať sa s tým, ktorý zákonný predpis je aplikovateľný na uplatnený nárok a následne vo veci rozhodnúť v súlade s O.s.p.. Následne Okresný súd Nitra rozhodol rozsudkom zo dňa 14. júna 2011 tak, že zaviazal odporcu na náhradu škody v sume 53.472,88 eura. Z toho suma 5.341,70 eura bola za náhradu trov právneho zastupovania. Navrhovateľ s právnym

zástupcom sa mohol dohodnúť na vopred určenej odmene pričom táto nebola v rozpore s advokátskou tarifou či primeraná dobrým mravom (rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co 301/2007). Nemajetkovú ujmu za nezákonné trestné stíhanie a väzbu súd určil vo výške 48.131,18 eura čo podrobne odôvodnil. Na základe odvolania odporcu Krajský súd v Nitre rozsudok Okresného súdu zrušil z dôvodu, že neboli presne špecifikované úkony právneho zástupcu vykonané pre navrhovateľa v rámci trestného konania v zmysle advokátskej tarify. Nemajetková ujma nebola špecifikovaná, teda v akom rozsahu išlo o náhradu za nezákonné rozhodnutie, väzbu prípadne nezákonný úradný postup.

Právny zástupca navrhovateľa pridržiavajúc sa písomne podaného návrhu uviedol, že v čase, keď podávali žalobu nijak nerozdeľoval finančnú náhradu samostatne nežaloval náhradu škody za väzbu a samostatne za nezákonné rozhodnutie a samostatne za nesprávny úradný postup. Celkovo vyčíslil nemajetkovú ujmu predmetného trestného stíhania. Vzhľadom na odôvodnenie uznesenia krajského súdu k veci uvádza, že okrem nároku na náhradu trov si navrhovateľ uplatňuje nemajetkovú ujmu zmysle § 13 Občianskeho zákonníka na základe zákona 58/1969 keď má za to, že odporca zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a vzhľadom na dĺžku konania aj za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Aj keď to samostatne neodôvodňovali, v žalovanom nároku navrhovateľa je zahrnutá aj väzba. V súčasnosti sa dostal k rozhodnutiu Špecializovaného trestného súdu, kde bol obžalovaný zaviazaný na peňažný trest 13.000 eur a v prípade neuhradenia tejto sumy by si mal odsedieť 6 mesiacov. V tomto prípade išlo o trest. Ak by však išlo o nezákonnú väzbu, tak ako v tomto prípade, mala by byť suma za pol roka ešte vyššia. Špecifikáciu žalovanej sumy za nemajetkovú ujmu v rozsahu 48.131,18 eura ponecháva na súd, keď z opatrnosti si túto sumu navrhovateľ uplatňuje z titulu zodpovednosti spôsobenú za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, taktiež rovnakú sumu z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím o väzbe, a rovnakú sumu z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pri návštevách navrhovateľa vo väzbe chodieval aj za svojim druhým klientom, z rovnakej trestnej veci. V súlade však s vyhláškou si však odrátal 20 % hodnoty úkony. Ohľadne tohto druhého klienta si náhradu trov konania od štátu neuplatňuje, keďže tento bol právoplatne odsúdený. S týmto mal dohodnutú zmluvnú odmenu. Preberať veci k vyšetrovateľovi chodil na výzvu vyšetrovateľa po tom ako už tieto neboli potrebné, pre účely trestného konania. Boli to doklady, kľúče, počítač. O všetkých prevzatiach sú záznamy v spise.

Právny zást. navrhovateľa v záverečnom návrhu uvádzal, že sa pridržiava doterajších vyjadrení, v zmysle ktorých žiada návrhu vyhovieť. Trovy konania vyčísli.

Navrhovateľ ako účastník sa pridržiaval vyjadrenia právneho zástupcu.

Zástupkyňa odporcu uviedla, že sa pridržiava doterajších písomných vyjadrení. Mala za to, že treba postupovať v zmysle uznesenia KS, keď konštatuje, že je chybou, že neexistuje zákonom určená výška náhrad, pretože treba vychádzať z tej skutočnosti, že by bolo nespravodlivé, aby v podobných veciach, teda napr. nezákonnej väzby, či nezákonného rozhodnutia, boli súdmi určované rôzne sumy, ktoré napríklad ani nekorešpondujú s výškami náhrad obeťami trestných činov. K úkonom v tabuľke od 1 po 55 zástupkyňa odporcu uvádzala, že v prípade, že tieto úkony korešpondujú s trestným spisom voči existencii nemá námietky, pri zotrvaní na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Odporca má výhrady voči návštevám právneho zástupcu navrhovateľa vo väzbe. Má za to, že týchto návštev bolo neprimerane veľa, a nie je vylúčené, že tieto cesty neboli spojené aj s inými úkonmi v iných konaniach.

Zástupkyňa odporcu v záverečnom návrhu uvádzala, že sa pridržiava doterajších vyjadrení. Žiada návrh zamietnuť, trovy konania si neuplatňuje. Zvlášť poukazuje na námietku premlčania.

Vedľajší účastník na strane odporcu - Okresná prokuratúra Nitra z konania na vlastný podnet vystúpila.

Do predchádzajúcich rozhodnutí Okresného súdu Nitra vo veci bol zistený tento skutkový a právny stav: uznesením KÚV PZ Nitra zo dňa 13.09.1999 bolo voči nemu vznesené obvinenie z trestného činu vydierania spolupáchateľstvom. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal navrhovateľ sťažnosť, ktorá bola prokuratúrou zamietnutá. Dňa 13.09.1999 bol vzatý navrhovateľ do väzby podľa § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku. Uznesením KS v Nitre 2 To 42/00 zo dňa 10.03.2000 dôvody

väzby podľa § 67 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pominuli. Z väzby bol navrhovateľ prepustený dňa 08.03.2001. Rozsudkom KS v Nitre č.k. 4 To 89/2006 zo dňa 13.12.2006 bol právoplatne s pod obžaloby navrhovateľ oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný - navrhovateľ. V trestnom konaní bol navrhovateľ zastúpený JUDr. Ladislavom Jonášom, ktorému za právne zastupovanie vyplatil celkovo sumu 170.000,-Sk. Pri výpočte právneho zástupcu podľa vyhlášky predstavovali trovy právneho zastúpenia sumu 160.924,-Sk. Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 05.09.1999 mal navrhovateľ nastúpiť od 01.10.1999 do zamestnania s mesačnou mzdou v hrubom 20.000,-Sk. Z dôvodu väzby do práce navrhovateľ nenastúpil a po prepustení z väzby ho už zamestnávateľ nezamestnal. Z titulu náhrady mzdy si navrhovateľ od odporcu uplatňoval sumu 360.000,-Sk. Navrhovateľ tvrdil, že už samotné uznesenie o vznesení obvinenia je na základe jeho oslobodenia nezákonným rozhodnutím, ktoré zakladá nárok na náhradu škody. Náhrada škody je v rozsahu uhradených trov právneho zastúpenia, ušlej mzdy ale aj nemajetkovej ujmy za obdobie väzby, ktoré si uplatnil v sume 5.000.000,-Sk. Nielen väzbou ale aj samotným trestným stíhaním s pod ktorého bol oslobodený vyplýva morálna ujma, za ktorú má náhradu na finančné zadosťučinenie. Počas trestného stíhania si veľa vytrpel, veľakrát bol odsúdený a oslobodený, bol stále v strese, veľa ľudí sa od neho odvrátilo, rozišiel sa s priateľkou, nemá možnosť sa zamestnať, jeho otec zomrel skôr ako bol definitívne oslobodený, pričom veril v jeho nevinu, susedia ho nezdravili. Odporca vzniesol námietku premlčania ohľadne náhrady škody na zárobku, celkovo považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný. Ujma navrhovateľa je fiktívna a bolo by nespravodlivé, aby ju znášal odporca. V prípade trestného stíhania a väzby nešlo o protiprávne konanie.

Navrhovateľ cestou právneho zástupcu špecifikoval jednotlivé úkony právnej pomoci celkovo predstavovali náklady sumu 6.245,82 eura (188.161,70,-Sk). Podľa trestného spisu si správne právny zástupca uplatnil úkony za vykonané výsluchy, úkony prevzatia veci, podania sťažností, odvolania, vyjadrenia, či odporu, za účasti na hlavných pojednávaniach na Okresnom a Krajskom súde, spolu s cestovnými nákladmi. Navrhovateľ si uplatňoval náhradu aj za návštevy právneho zástupcu vo väzbe. Tieto nebolo možné overiť, keďže Ústav väzby knihy návštev za dané obdobie nearchivuje. Navrhovateľ cestou právneho zástupcu predložil vyjadrenie s množstvom listinných dôkazov, prevažne dokladov o platbách, podľa ktorých nepriamo poukazoval na to, že jednotlivé návštevy vykonal. Medzi navrhovateľom a jeho právnym zástupcom bola dohoda o právnom zastupovaní za odmenu 170.000,-Sk, ktorú navrhovateľ právnemu zástupcovi vyplatil. Podaným návrhom si od odporcu z titulu náhrady škody uplatňoval sumu 5.341,70 eura (160.924,-Sk) s 9,5 % úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 14.12.2006, teda odo dňa po tom ako bola trestná vec právoplatne skončená. Navrhovateľ si naďalej uplatňoval nemajetkovú ujmu za celé trestné konanie, v čom zahŕňal aj to, že počas trestného konania bol vo väzbe, pričom poukazoval na to, že toto konanie trvalo vyše sedem rokov a aj vo väzbe bol dlhšie ako bolo potrebné, ak by boli vykonané dôkazy, ktoré navrhoval. Nemajetkovej ujmy sa domáhal v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. ako aj v zmysle Občianskeho zákonníka. Vo svojej výpovedi doplnil pred začatím trestného stíhania, rozbiehal podnikanie, mal bufet na stanici a diskotéku. Tieto podnikateľské plány boli väzbou zmarené. Nedalo sa mu počas trestného konania zamestnať, až poslednú dobu po skončení konania má prácu a začal podnikať, i keď v inom odbore ako je vyštudovaný. Počas trestného konania mal priateľku, s ktorou je doteraz. Rodina sa mu snažila pomáhať, verili mu, avšak to ťažko znášali. Ako už uviedol, jeho otec sa oslobodenia nedožil. Keď sa začalo stíhanie, bol vzatý do väzby, informovali o tom televízie, v mieste bydliska bolo z toho veľké haló. Doteraz vníma, že susedia a iní obyvatelia, kde býva sa na neho pozerajú inak ako predtým. Sú odmeranejší, neodzdravia. Iní sa pýtajú, či sa to nezopakuje, alebo aké je sedieť v base. Čo sa týka väzby, tam sa nedalo nič robiť. Celý čas bol v cele, okrem 45 minútovej vychádzky denne. V rámci doplnenia dokazovania súd zistil, že navrhovateľ počas trestného konania vstupoval, či vystupoval z jednotlivých obchodných spoločností k čomu právny zást. navrhovateľa uvádzal, že vystupoval z dôvodu, že sa podnikanie nedarilo rozbehnúť. Výšku nemajetkovej ujmy ponechával navrhovateľ na úvahe súdu, keď v návrhu sa domáhal zaplatenia sumy 165.969,59 eura. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu navrhovali návrh zamietnuť, namietali premlčanie podaného návrhu. Nárok navrhovateľa nevznikol, pretože väzbu si zavinil sám a tým, že odmietal vypovedať, nenapomáhal k ukončeniu trestného konania. Dňa 25.10.1999 odmietol navrhovateľ vypovedať, dňa 01.12.1999 vypovedal vo veci. Mali za to, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, že mu vznikla nemajetková ujma, nedostatočne preukázal príčinnú súvislosť medzi požadovaným nárokom a trestným konaním. S poukazom na iné skutočnosti mali za to, že požadovaný nárok je neprimerane vysoký.

Okrem výsluchu účastníkov konania vykonal súd doplnenie dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : odvolaním doručeným dňa 20.07.2011, vyjadrením k odvolaniu doručeným dňa 12.08.2011, uznesením KS č.k. 8Co/246/2011-261 zo dňa 04.10.2012, vyjadreniami navrhovateľa doručeným dňa 10.01.2013, správou OP zo dňa 12.03.2013, špecifikáciou úkonov zo dňa 04.03.2013, vyjadrením odporcu doručeným dňa 04.6.2013, vyjadrením navrhovateľa doručeným dňa 17.06.2013 a zistil tento skutkový a právny stav :

Navrhovateľ cestou právneho zástupcu podrobne špecifikoval jednotlivé úkony právnej pomoci v trestnom konaní v celkovej sume 5.059,40 eura. Na základe špecifikácie zobral návrh v časti náhrady hotových výdavkov v rozsahu 282,29 eura späť. Odporca namietal trovy právneho zastupovania najmä 16 návštev právneho zástupcu navrhovateľa vo väzbe a tri úkony prevzatia veci. Odporca namietal aj premlčanie návrhu. Právny zástupca trval na tom, že návštevy boli legitímne vzhľadom na nezákonnosť stíhania navrhovateľa, závažnosť a dĺžku konania a držania vo väzbe. Potrebné bolo aj vyzdvihnúť veci u vyšetrovateľa, ktoré boli navrhovateľovi zadržané a boli potrebné pre jeho rodinu. Na prevzatie vecí bol vyzvaný vyšetrovateľom a sú o tom záznamy v spise. V rámci náhrady za nezákonnú väzbu, nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup sa domáhal úhrady sumy 48.413, 18 eura. Tak aj podľa Občianskeho zákonníka časti o ochrane osobnosti. Podrobne jednotlivé nároky nešpecifikoval resp. z každého sa domáhal sumy 48.413, 18 eura. Pôvodne sa domáhal navrhovateľ nemajetkovej ujmy v sume 165.969,59 eura. Prvostupňový súd mu priznal sumu 48.413,18 eura a vo zvyšku zamietol. Navrhovateľ sa voči zamietajúcej časti neodvolal. Podľa Krajského súdu v Nitre by mal prvostupňový súd samostatne priznať a zdôvodniť náhradu za nezákonnú väzbu a za nezákonné rozhodnutie. Okresný súd pripustil úpravu petitu tak, že navrhovateľ si naposledy uplatnenú sumu uplatňuje z každého nároku samostatne. Ak by to súd neakceptoval porušil by ústavné práva navrhovateľa na spravodlivý a zákonný súdny proces, keď navrhovateľ pri svojich postojoch vychádzal zo záverov okresného súdu, ktorý nemajetkovú sumu zhrnul do jednej sumy, i keď samozrejme posudzoval tak nezákonné rozhodnutie ako aj nezákonnú väzbu pričom podľa krajského súdu mal každú náhradu uviesť samostatne. Okresný súd k tomu dodáva, že v konečnom dôsledku ide o jednu sumu.

Podľa Čl.17 ods. 5 Ústavy SR do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa Čl.19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa Čl.19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa Čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa Čl. 50 ods. 1 Ústavy SR len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

Podľa Čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa Čl.154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa Čl. 5 ods. 5 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

Podľa Čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa Čl. 6 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa Čl. 6 ods. 3 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva:

a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu;

b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby;

c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú;

d) vyslúchať alebo dať vyslúchať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe;

e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

Podľa Čl. 8 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa Čl. 8 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Podľa Čl. 13 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa Čl. 17 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. nič v tomto Dohovore sa nemôže vykladať ak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie

ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to Dohovor ustanovuje.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa čl. VI zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2004.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa § 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 5 ods. 2 písm a) zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody nemá ten, kto si väzbu zavinil sám, najmä tým, že pokusom o útek alebo iným svojím konaním dal príčinu pre obavy, ktoré boli dôvodom väzby alebo jej predĺženia,

Podľa § 20 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom .

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 22 ods. 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie.

Podľa § 23 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody podľa prvej časti druhej hlavy sa premlčí za rok odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť oslobodzujúce rozhodnutie alebo rozhodnutie odsudzujúce na miernejší trest alebo rozhodnutie, ktorým bolo trestné konanie zastavené.

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. trestný poriadok platný v čase zobratia navrhovateľa do väzby obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu,

a) že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko,

b) že bude pôsobiť na svedkov alebo spoluobvinených, alebo ináč mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 67 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. trestný poriadok platný v čase zobratia navrhovateľa do väzby obvinený môže byť vzatý do väzby tiež vtedy, ak je trestne stíhaný pre trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej osem rokov, aj keď nie sú dôvody väzby dané podľa odseku 1.

Podľa § 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb paušálna odmena sa môže dohodnúť

a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,

b) za úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu,

b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,

c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

Podľa § 12 ods. 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní sa neprihliada.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,

e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,

f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odnatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odnatia slobody,

b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,

d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,

e) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (4) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ak nepresiahne jednu hodinu,

b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, ak nepresiahne jednu hodinu.

Podľa § 14 ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,

b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

Podľa § 14 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 3, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Podľa § 8 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb paušálna odmena môže byť dohodnutá

a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,

b) za úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri obhajobe v trestnom konaní a zastupovaní v konaní o priestupkoch je

a) jedna pätnástina výpočtového základu, ak ide o priestupok alebo trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje jeden rok,

b) jedna sedmina výpočtového základu, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov,

c) jedna pätina výpočtového základu, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 10 rokov,

d) jedna tretina výpočtového základu, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody prevyšujúci 10 rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest.

Podľa § 15 ods. 4 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní sa neprihliada.

Podľa § 15 ods. 5 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za prevzatie obhajoby a za každý ďalší úkon právnej služby vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, patrí odmena vo výške jednej dvadsaťštvrtiny výpočtového základu. Na základné sadzby tarifnej odmeny podľa odseku 1 sa neprihliada.

Podľa § 16 ods. 1 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú aj začatú hodinu,

c) písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane týkajúce sa veci samej,

d) účasť pri vyšetrovacom úkone, pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania a za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny a za každý úkon osobitne,

e) vypracovanie právneho rozboru veci,

f) rokovanie s protistranou, a to za každú aj začatú hodinu,

g) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu pred začatím konania, odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, prípadne sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,

h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 16 ods. 2 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej polovice patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

b) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,

c) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

d) návrhy a sťažnosti vo veciach, v ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,

e) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,

f) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za zastúpenie alebo obhajobu na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí polovica odmeny. Za zastúpenie a obhajobu na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, patrí len štvrtina odmeny.

Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Podľa § 8 ods. 1vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci paušálna odmena môže byť dohodnutá za

a) poskytovanie právnej pomoci v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,

b) úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci výška paušálnej odmeny sa určí s prihliadnutím na predpokladanú vecnú a časovú náročnosť práce a na základnú sadzbu hodinovej odmeny.

Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci pri obhajobe v trestnom konaní a zastupovaní v konaní o priestupkoch je:

a) 200 Kčs, ak ide o priestupok alebo trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 1 rok,

b) 400 Kčs, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov,

c) 600 Kčs, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 10 rokov,

d) 800 Kčs, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody prevyšujúci 10 rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest.

Podľa § 15 ods. 3 vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci za prevzatie obhajoby a za každý ďalší úkon právnej pomoci vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, patrí odmena vo výške 100 Kčs; k sadzbám tarifnej odmeny podľa odseku 1 sa neprihliada.

Podľa § 16 ods. 1vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci odmena patrí za každý z týchto úkonov právnej pomoci:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

b) ďalšia porada s klientom presahujúca jednu hodinu,

c) písomné podanie na súd alebo iný orgán, týkajúce sa veci samej,

d) účasť na vyšetrovacom úkone, pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania a za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny,

e) napísanie právneho rozboru veci,

f) rokovanie s protistranou, a to za každé začaté dve hodiny,

g) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu pred začatím konania, odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, prípadne sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,

h) napísanie listiny o právnom úkone.

Podľa § 16 ods. 2 vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci odmena vo výške 1 polovice patrí za každý z týchto úkonov právnej pomoci:

a) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

b) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,

c) odvolanie proti rozhodnutiu, pokiaľ nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu,

d) návrhy a sťažnosti vo veciach, v ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,

e) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,

f) ak ide o výkon rozhodnutia, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie pri pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takémuto návrhu.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci za úkony právnej pomoci, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Rozhodnutím NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93 bolo prejudikované, že ten proti ktorému bolo trestné stíhane zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má prísť v plnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovenia §§ 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právna náhrada škody, spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám. Z rozsudku NS SR sp. zn. 1Cz 41/1990 vyplýva, že v prípade oslobodenia obvineného sa považuje rozhodnutie o vznesení obvinenia, za nezákonné. V zmysle ústavy SR ako aj dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý Slovenská republika ratifikovala, má každý občan právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, aby jeho záležitosť bola spravodlivo v primeranej lehote prejednaná, má právo sa obhajovať sám, alebo prostredníctvom obhajcu. Každý občan má nárok na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu iného štátneho orgánu a musí mať účinné právne prostriedky nápravy. V prípade navrhovateľa sa postupovalo podľa zák. č. 58/1969 Zb., keďže obvinenie bolo vznesené za účinnosti tohto zákona. V zmysle § 1 citovaného zákona za spôsobenú škodu zodpovedá štát. Pokiaľ v citovanom zákone nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy zo zodpovednosti za škodu Občianskym zákonníkom. V zmysle citovanej ústavy SR a dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má občan právo na náhradu škody aj vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Občiansky zákonník upravuje právo dotknutej osoby na nemajetkovú ujmu. Súd mal za to, že v tomto prípade tak zákon č. 58/1969 Zb., dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992, ako aj Občiansky zákonník dostatočne zabezpečujú právny nárok navrhovateľa a v zmysle týchto zákonov súd o nároku navrhovateľa rozhodoval. V zmysle § 23 zák. č. 58/1969 Zb. sa nárok na náhradu škody premlčí za jeden rok, avšak ide o nárok na náhradu škody podľa druhej hlavy citovaného zákona, teda aj ohľadne väzby. Nároky podľa §§ 1 až 4 citovaného zákona sa lehota tohto premlčania netýka. Tu je lehota určená podľa § 22 zák. č. 58/1969 Zb. a je trojročná resp. desaťročná od vydania nezákonného rozhodnutia. Vznesené obvinenie bolo uznesením zo dňa 13.09.1999. Trestné konanie voči navrhovateľovi sa právoplatne skončilo 13.12.2006. Návrh vo veci podal navrhovateľ dňa 12.12.2008, teda neuplynula mu trojročná ani desaťročná doba podľa § 22 zák. č. 58/1969 Zb. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd premlčanie neurčuje, premlčacia doba na ochranu osobnosti v zmysle Občianskeho zákonníka neubehla. Odporca namietal premlčanie, podľa súdu je nárok podľa § 5 zák. č. 58/1969 Zb. premlčaný. Nároky navrhovateľa podľa ostatných zákonných ustanovení premlčané nie sú. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyplýva, že v prípade oslobodenia obžalovaného objektívne vzniká tomuto nárok na náhradu škody, ak sú splnené náležitosti §§ 1až 4, čo v tomto prípade v rámci trestného konania ako aj podnetom navrhovateľa na Ministerstvo spravodlivosti SR o úhradu škody, splnené boli. V prípade väzby má osoba podľa § 5 zák. č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody, ak bolo voči nemu trestné konanie zastavené, alebo bol oslobodený. Tento nárok má aj podľa Občianskeho zákonníka, časti o ochrane osobnosti a podľa Čl. 5 ods. 5 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhovateľ bol cca 17 mesiacov vo väzbe, pričom v predmetnom trestnom konaní bol oslobodený.

V predmetnom trestnom konaní vznikla navrhovateľovi škoda, keď musel uhradiť svojmu právnemu zástupcovi v trestnom konaní trovy právneho zastúpenia. Navrhovateľ s právnym zástupcom uzavreli dohodu o výške týchto trov, ktorá bola v sume 5.642,97 eura (170.000,-Sk) a ktoré navrhovateľ právnemu zástupcovi zaplatil. Navrhovateľ v tomto konaní špecifikoval jednotlivé úkony v trestnom konaní, tieto sa dali v prevažnej miere overiť a súd skúmajúc každý jeden úkon zistil, že si ich navrhovateľ správne vyčíslil. Úkony pred súdom, či v rámci vyšetrovania boli vecne stotožnené z trestného spisu, na základe čoho bolo potvrdené ich reálne vykonanie. Vzhľadom na neexistenciu dôkazov sa nedali priamo overiť návštevy právneho zást. navrhovateľa vo väzbe, k čomu boli predložené len nepriame dôkazy a vyjadrenie právneho zástupcu, ktorý ich potvrdil. Za skartovanie dôkazov v zariadení odporcu

nemôže niesť zodpovednosť navrhovateľ. Odporca prevažne len všeobecne s náhradou trov nesúhlasil, až vo vyjadrení zo dňa 22.05.2013 namietal 16 návštev právneho zástupcu navrhovateľa vo väzbe a 3 prevzatia veci u vyšetrovateľa. Uskutočnenie návštev nespochybňoval. Okresný súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že z obsahu zákona č. 58/1969 Zb. nevyplýva, že by poškodenému, ktorý si uplatňuje svoj nárok z titulu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti so zrušením nezákonného rozhodnutia, bolo možné priznať len odmenu vo výške stanovenej v advokátskej tarife (rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co 301/2007). Zmluvné strany tohto úkonu sa mohli dohodnúť na vopred určenej odmene. Podľa súdu táto odmena nebola neprimeraná, nepresahovala rámec dobrých mravov. Súd mal za to, že táto dohoda obžalovaného s obhajcom bola platná. Dohodnutá odmena bola dokonca nižšia ako keď navrhovateľ jednotlivé úkony v trestnom konaní špecifikoval a navrhovateľ si ich týmto návrhom uplatňoval ešte v nižšej sume, akú právnemu zástupcovi uhradil. Bežne súdy priznávajú v takýchto konaniach náhradu škody za trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní. Avšak vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Nitre sa súd podrobne zaoberal každým úkonom samostatne podľa nasledujúcej tabuľky :

Prevzatie veci - 13.09.1999 NITRA 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € Strata č. 80,-Sk=2,65€ -50% = 1,325 € Benzín 357,60Sk =11,87€ -50% =5,935€

Výsluch Jangl - 13.9.99 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

23.9.99 Návšteva obv. preroko- vanie úkonov od 13.9.99 Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 5,935€

7.10.99 Návšteva obv. priprava na výsluch 25.10 Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 5,935€

Výsluch O. -25.10.99 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,325€ 5,935€

Výsluch O. l.12.99 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,325€ 5,935€

Výsluch Y. -13.09.99 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

Výsluch T. - 13.9.99 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

13.10.99Návšteva obv. +vrátenie TP vozidla vyšetrovateľom Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 5,935€

Výsluch O. - 26.10.99 Komárno 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € Str.č.3hod.= 120,-Sk =3,98€ -50% =1,99€ benzín 419,96Sk =13,94€ -50% =6,97€

28.10.99 navšteva obv. info o úkonoch Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 5,935€

19.11.99 návšteva obv. info o úkonoch a príprava na výsluch obvineného Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 5,935€

Výsluch O. 8.12.99 Komárno 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,99€ 6,97€

20.12.99 obv. stav konania a očakávané úkony Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 5,935€

5.1.2000 navšteva Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ Benzín 2000 410,56Sk =13,628€ -50% =6,814€

14.1.00 navšteva obv.príprava otáz. na Štubniakovú Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Výsluch Štubniaková 18.1.2000 Komárno 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,99€ 482,174 Sk= 16,00€ -50% = 8,- €

Výsluch Csériová -26.10.99 Komárno 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,99€ 6,97€

Žiadosť o prep. z väzby 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

Prevzatie vecí od vyšetrovateľa 13.10.99 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

Prevzatie vecí od vyšetrovateľa 8.12.99 Komárno 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

24.1.2000 navšteva -info o úkonoch Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

3.2.00 navšteva -info o konaní o prepust.a stave vyšetrovania Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

10.2.00 navšteva -info o planovanom ukončení konania Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Prevzatie vecí od vyšetrovateľa -18.2.2000 - pas a notbook Komárno 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,99€ 8,- €

Oboznám. s výsl. vyšetrov18.2.2000 Nitra 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 € 1,325€ 6,814€

Žiadosť o prep. z väzby 27.1.2000 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

Sťažnosť voči uzn. - 28.02.2000 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

10.3.00 navšteva - dohoda na sťažnosti voči vráteniu Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Sťažnosť voči vrát. veci 20.3.00 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

23.03.00 navšteva - prerokovanie s sťažnosti OP voči vráteniu Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

12.4.00 navšteva -info o konaní o sťažnostiach voči vráteniu Nitra 344,- Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

21.4.00 navšteva - info o sťažnostiach - stále nerozhodnuté Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

8.5.00 navšteva -dohoda na podaní žiadosti o prepustenie Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Žiadosť o prep. z väzby 10.5.00 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

30.5.00 navš. Info o rozh.o sťažnosti Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

8.6.00 navš. Dohoda o odpore Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Odpr proti TR- 9.6.2000 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

23.6.00 navš. Dohoda na žiadosti o prepust. Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Žiadosť o prep. z väzby 26.6.00 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

21.7.00 navš. Dohoda na podaní sťažnosti voči zam.prepust. z väzby Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

Sť.voči uzn.o zam. žiad. 21.7.00 400,- + 30,- Sk - 20% =344,- Sk 11,418 €

22.8.00 navš. Zisťovanie stavu konania a info klienta Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

4.9.00 navš.stav konania s ohľadom na trest z TR Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

14.9.00 -navš. koniec trestu z TR 13.9.00 konz. pokračovania Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

25.9.00 -navš. Konzultacie postupu po späťvzatí odporu T. Nitra 344,-Sk 11,418 1,325€ 6,814€

29.09.00 navš. Stale neprepusteny T. Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

6.10.00-navš. Info o prikázaní veci OS KN Nitra 344,-Sk 11,418€ 1,325€ 6,814€

13.10.00 navšt. Info o prepustení T. 11.10.00 a ďalší postup Nitra 430,- Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

6.11.00-navš. Priprava na HP na 9.11.00 Nitra 430,-Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

HP 9.11.00 Komárno 2x 400,- + 30,- Sk 2x 14,273 € 3,98€ 16,-€

23.11.000 navš.- priprava na HP 30.11.00 Nitra 430,- Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

HP 30.11.00 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

6.12.00 navš- prip.na HP Nitra 430,-Sk 14,273 2,65€ 13,628€

HP 7.12.00 Komárno 2x 400,- + 30,- Sk 2x 14,273 € 3,98€ 16,-€

20.12.00 navš.info o konaní o prepustenie Nitra 430,-Sk 14.273€ 2,65€ 13,628€

29.12.00 navš. Info o zrušení rozhodnutia o prepust. z väzby Nitra 430,-Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

HP 11.1.2001 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

17.1.01 - navš. -riešenie stavu konania po rozsudku Nitra 430,- Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

24.1.01-navš. Obv. a nasl. konzultácie a rokovanie s T. v NZ Nitra 430,-Sk 14.273€ 2,65€ 13,628€

5.2.01 -narš. Obv. konzult. Sťažnosti voči neprepusteniu Nitra 430,-Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

Odvolanie voči R 5.2.2001 + sť. voči väzbe 2x 400,- + 30,- Sk 2x 14,273 €

28.2.01-navš. Zisťovanie stavu konania na KS NR Nitra 430,-Sk 14,273€ 2,65€ 13,628€

VZ 8.3.2001 Nitra 400,- + 30,- Sk 14,273 € 2,65€ 13,628€

HP 13.6.2001 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

HP 27.06.2001 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

HP 15.08.2001 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

HP 5.12.2001 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

HP 28.1.2002 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

HP 6.3.2002 Komárno 400,- + 30,- Sk 14,273 € 3,98€ 16,-€

HP 3.4.2002 Komárno 1680,- + 116,- Sk 59,162 € §20 163/02Z.z.= 490x6=2940Sk= 97,59€ 16,-€

HP 20.05.2002 Komárno 420,- + 116,- Sk 17,791 € 97,59€ 16,-€

HP24.06.2002 Komárno 420,- + 116,- Sk 17,791 € 97,59€ 16,-€

HP 30.09.2002 Komárno 1680,- + 116,- Sk 59,162 € 97,59€ 16,-€

HP 25.11.2002 Komárno 420,- + 116,- Sk 17,791 € 97,59€ 16,-€

HP 16.01.2003 Komárno 457,50 + 128,- Sk 19,450 € 534x6=3204Sk= 106,35€ Benzín 2003 497,73Sk =16,52€

HP 31.03.2003 Komárno 457,50 + 128,- Sk 19,450 € 106,35€ 16,52€

HP 14.05.2003 Komárno 457,50 + 128,- Sk 19,450 € 106,35€ 16,52€

HP 2.7.2003 Komárno 457,50 + 128,- Sk 19,450 € 106,35€ 16,52€

HP 24.09.2003 Komárno 457,50 + 128,- Sk 19,450 € 106,35€ 16,52€

HP 1.12.2003 Komárno 457,50 + 128,- Sk 19,450 € 106,35€ 16,52€

HP 9.02.2004 Komárno 485,75 + 136,- Sk 20,638 € 567x6=3402Sk= 112,92 € 16,52€

HP 6.9.2004 Komárno 485,75 + 136,- Sk + 19 % DPH 24,559 112,92€ +19%DPH= 134,37€ 16,52€

HP 3.11.2004 Komárno 485,75 + 136,- Sk + 19 % DPH 24,559 € 134,37€ 16,52€

HP 15.12.2004 Komárno 1943,- + 136,- Sk + 19 % DPH 82,121 € 134,37€ 16,52€

Vyjadrenie k odvolaniu OP 7.2.05 1251,- Sk + 150,- + 19% DPH 53,340 €

HP 24.05.2006 Komárno 1365,- + 164,- + 19% DPH 181,51 € 250x6=1500Sk= 49,79€ + 19%DPH= 59,25 Benzín 2005 =575,498 Sk = 19,10€

HP 28.06.2006 Komárno 1365,- + 164,- + 19% DPH 181,51 € 273x6=1638Sk = 54,37€+19%= 64,70€ Benzín 2006 =606,60Sk= 20,135€

HP 8.9.2006 Komárno 1365,- + 164,- + 19% DPH 181,51 € 54,37€ +19%= 64.70€ 20,135€

Odôvodnenie odvolania 1365,- + 164,- + 19% DPH 181,51 €

VZ 13.12.2006 Nitra 1365,- + 164,- + 19% DPH 181,51 € 273x4=1092Sk = 36,24€+19%= 43,12€ 516Sk= 17,145€

spolu 2306,43 1894,91 858,06

Spolu všetky položky 5.059,40

Náhradu straty času aj náklady na PHM do termínu prepustenia obv. T. správne delil právny zástupca na polovičku, prvý plný úkon na navrhovateľa je návšteva 13.10.2000 a všetky úkony sú vypočítané podľa platných úprav vyhlášok č. 240/1990 Zb., č. 163/2002 Z.z., č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci a výpočtových základov v príslušných termínoch. Podľa súdu bol počet návštev právneho zástupcu navrhovateľa u navrhovateľa vo väzbe úplne primeraný. Treba vychádzať zo skutočnosti, že tak trestné konanie ako aj väzba boli nezákonné. Navrhovateľovi bola nezákonne obmedzená osobná sloboda, jediné jeho spojenie so svetom a spoločnosťou tak bol právny zástupca, ktorý svojou prítomnosťou neposkytuje len právne rady ale aj morálnu podporu proti bezpráviu. Súd by v takomto prípade akceptoval aj každodennú návštevu právneho zástupcu navrhovateľa vo väzbe. Navrhovateľ a právny zástupca túto skutočnosť pritom na navyšovanie trov nezneužívali a rozsah návštev bol akceptovateľný. Návštevy vo väzbe jednoznačne boli v príčinnej súvislosti s neoprávnenou väzbou. Navrhovateľ nemal možnosť prevziať veci, ktoré mu boli zabavené, je preto úplne legitímne, že tieto preberal jeho právny zástupca a odovzdával rodine navrhovateľa na základe výziev vyšetrovateľa. Náklady za úkony prevzatie vecí tak súd tiež v plnej miere akceptoval. S poukazom na uvedené konštatujeme, že zo strany navrhovateľa došlo k uplatneniu celkovej čiastky 5.341,69 €, pričom sám uhradil 5.642,96 € a rozdiel medzi pôvodne platenou výškou a výškou podľa predloženej tabuľky je 282,29 €, o ktorú čiastku znížil uplatnenú výšku náhrady hotových výdavkov - teda v rozsahu 282,29 €, zobral návrh späť. Súd priznal, z titulu náhrady škody uplatnené a uhradené trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní navrhovateľovi, podľa platnej dohody navrhovateľa a právneho zástupcu, ale aj podľa jednotlivých špecifikovaných úkonov sumu 5.059,40 eura na úhradu ktorej zaviazal odporcu. Navrhovateľ pred začatím tohto konania vyzval odporcu na náhradu škody, táto žiadosť bola odporcovi doručená dňa 14.9.2007. Odporca dobrovoľne neuhradil navrhovateľovi danú sumu, preto sa nasledujúci deň po uplatnení si tohto nároku dostal s plnením do omeškania. Súd preto odporcu z tejto sumy zaviazal aj na zaplatenia úroku z omeškania od 15.09.2007 vo výške 8,5 % ročne v zmysle § 517 O.z. a Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.. V časti o zaplatenie sumy 282,29 eura súd podľa § 96 O.s.p. súd konanie zastavil.

Sloboda, česť, ľudská dôstojnosť, súkromie patria medzi základné ľudské práva. Občiansky zákonník poskytuje ich ochranu. Nie je možné vrátiť čas či vymazať určité obdobie života. V živote navrhovateľa na základe trestného stíhania nastala podstatná a už nikdy nezmeniteľná zmena s vplyvom na celý jeho život. Táto zmena bola spôsobená vinou odporcu. Tým, že bol navrhovateľ protiprávne súdený, keď v zmysle citovaných judikátov toto vyplýva z oslobodzujúceho rozhodnutia, mal súd za to, že objektívne mu vzniká právo na náhradu nemajetkovej ujmy, z dôvodu zásahov do jeho osobnosti, života, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia. Dané porušenie objektívne vyplýva už zo samotného faktu, že sa voči nemu nespravodlivo viedlo trestné konanie. Podstatným faktom je právoplatné rozhodnutie

v trestnom konaní, nie subjektívny názor. Trestným konaním vzhľadom na jeho výsledok boli porušené základne ľudské práva navrhovateľa v zmysle Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd je presvedčený, že pre porušenie týchto práv navrhovateľa, nebolo dostatočné zadosťučinenie samotné rozhodnutie v trestnom konaní, ale súd mal za to, že navrhovateľ má právo aj na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotného trestného konania. Ak by bol uznaný navrhovateľ vinným, tiež by to neostalo len na papieri, teda v rozsudku, ale dostal by aj nejaký trest. V tomto prípade mu hrozil trest odňatia slobody nepodmienečne. Adekvátne teda v prípade oslobodenia, tiež nie je dostačujúce samotné rozhodnutie. Súd teda zvažoval v akej výške by bola nemajetková ujma v peniazoch primeraná. V tomto prípade vzniká nemajetková ujma v čase, keď ešte bola mena v slovenských korunách. Trestné konanie sa viedlo voči navrhovateľovi od r. 1999 do r. 2006, spolu 7 rokov a 3 mesiace. Každý občan má podľa súdu v prípade nezákonného obvinenia nárok na nemajetkovú ujmu. Rozdielny prístup z pohľadu konštatovaného základného postoja by bol v rozpore s ústavnými právami občanov SR. Súd si pre určenie primeranej výšky určil základ za rok neoprávneného trestného stíhania. Maximálna výška základu však nie je rovnaká. Podľa názoru súdu, v prípade bežného občana SR, teda ak by nešlo o nejakú známu osobu v rámci celospoločenského života, alebo osobu s významným vplyvom na dianie v športovom, kultúrnom, či vedeckom živote, prípadne vysokého štátneho funkcionára, maximálna možná výška náhrady nemajetkovej ujmy za jeden rok trestného konania by predstavovala sumu 1.000.000,-Sk, teda 33.300 eur. Výška náhrady by mala byť v takej sume, ktorá prinesie ponaučenie pre subjekt, ktorý práva občana porušuje, teda aby nešlo o zanedbateľnú sumu, s ktorou by napríklad mohol štát počítať, pri trestnom konaní ako s nepodstatným údajom, na druhej strane to však nemôže byť suma, ktorá by občana viedla k zneužitiu citovaných zákonných ustanovení pre osobné obohatenia, napr. úmyselnému začatiu trestného konania, len za účelom oslobodenia. O uvedenej výške by súd uvažoval v prípade, ak by išlo o bežného občana s priemerným príjmov v SR, ktorý by počas celého trestného konania bol vo väzbe, toto konanie by malo preukázateľný vplyv na jeho pracovný, či podnikateľský život a malo by vážne následky v súkromnom živote, ako napr. rozvod, strata detí, obydlia, práce a pod.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a rozhodovaciu prax NS SR súd pri právnom posúdení nároku navrhovateľa vychádzal z toho, že ide o nárok z nezákonného rozhodnutia a na to nadväzujúcu nezákonnú väzbu, keď väzba je možná len na základe trestného stíhania, ktoré sa v tomto prípade ukázalo ako nezákonné. Súd mal za to, že v tomto prípade nejde o nárok z nesprávneho úradného postupu. Podľa § 5 zák. č. 58/1969 Zb. bol nárok ohľadne väzby premlčaný. Podľa dohovoru mal za väzbu navrhovateľ nárok na odškodnenie. Nezákonnou väzbou boli poručené aj práva navrhovateľa podľa § 11 O.z.. Navrhovateľ mal právo si uplatňovať nemajetkovú ujmu aj podľa § 13 Občianskeho zákonníka a súd mu nemajetkovú ujmu ohľadne nezákonnej väzby priznal. Vzhľadom na právny názor krajského súdu súd samostatne priznal nemajetkovú ujmu navrhovateľovi z titulu nezákonného rozhodnutia a z titulu ochrany osobnosti.

U navrhovateľa trvala väzba cca 17 mesiacov, čo je približne 15 % dĺžky trvania trestného konania. Dôvody, pre ktoré bol nakoniec navrhovateľ oslobodený, boli známe už v novembri r. 2000, kedy bol vypočutý kľúčový svedok, ktorý spochybnil celú podstatu trestného stíhania voči navrhovateľovi. Napriek tomu trestné konanie trvalo ďalších 6 rokov. Navrhovateľ vypovedal tak pred súdom ako aj pred vyšetrovateľom (v roku 1999), odmietol len prvotné výpovede, pričom ak by bola vykonaná okamžite konfrontácia kľúčového svedka a navrhovateľa, možno sa domnievať, že by celé konanie vôbec nebolo vedené. Navrhovateľ vypovedal, že trestné konanie malo vplyv na jeho zamestnanie a podnikanie, čo však podľa názoru súdu preukázané nebolo. Možno však navrhovateľovi dosvedčiť, že trestné stíhaný človek má podstatne väčší problém sa zamestnať. Je všeobecne známe tak ako to tvrdil navrhovateľ, že občania sa inak odmeranejšie, so strachom a nedôverou pozerajú na ľudí, ktorí boli trestne stíhaní, pričom je irelevantné, či boli oslobodení alebo nie. Navrhovateľ toto doteraz pociťuje. I keď za tento postoj odporca zodpovedný nie je, nesie zodpovednosť za vznik tohto stavu. Taktiež je všeobecne známe, že spolu s obvineným, trpí aj jeho rodina, pričom ako to bolo navrhovateľom konštatované, jeho otec, i keď mu veril sa oslobodzujúceho rozhodnutia nedožil. Výrazne ťažšie obdobie počas trestného stíhania je doba, kedy sa obvinený, či obžalovaný nachádza vo väzbe. Zo subjektívneho hľadiska možno navrhovateľovi prisvedčiť, že ak je človek nevinný, tak ani jeden deň strávený vo väzbe by nebolo možné finančne dostatočne nahradiť. Súd mal snahu v danej veci objektívne rozhodnúť o výške nemajetkovej ujmy, žiadne iné rozhodnutia, kde už by bol prípadne odporca na nejakú náhradu zaviazaný k dispozícii nemal, odporca ich nepredložil. Podľa zákona č. 514/2003 Z.z sa zohľadňujú skutočnosti uvádzané v § 17 ods. 3. Tieto všetky skutočnosti súd bral do úvahy i pri rozhodovaní podľa zákona č. 58/1969 Zb.. Nemohol však zohľadniť v súčasnosti platne ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.

Toto nadobudlo účinnosť až 01.01.2013. Ide o výrazne obmedzujúce ustanovenie pri určovaní nároku poškodeného, ktoré sa nemôže vzťahovať na predchádzajúce zákonné ustanovenia a konania začaté pre účinnosťou tohto ustanovenia. Bolo by v rozpore s ústavnými právami navrhovateľa, aby súd podľa tohto ustanovenia postupoval v konaní začatom v čase, keď toto ustanovenie ešte neexistovalo a za dĺžku konania, nie je navrhovateľ zodpovedný. Nemôže teda niesť navrhovateľ zodpovednosť za to, že sa vo veci právoplatne nerozhodlo do času, keď uvedené ustanovenie nebolo v platnosti. To ako sú odškodňovaní občania ohľadne náhrady škody z druhej svetovej vojny, nemožno s predmetnou vecou porovnávať, tak isto ani prípad U. L., ohľadne jeho konania pred Európskym súdom pre ľudské práva, keďže nešlo o totožný predmet veci a aj právna podstata podania bola iná. Zaujímavejšia by v tomto prípade bola informácia o výške náhrady pozostalým po C. V.. Ani do ďalšieho rozhodnutia Okresného súdu odporca túto skutočnosť nedokladoval. V danom prípade však súd určoval výšku nároku úvahou, len výlučne z objektívne zisteného skutkového stavu bez možnosti porovnania s rozhodovacou praxou Slovenských súdov. Na tento prípad sa vzťahuje Slovenské právo nie Nemecký zákon, kde je iná úprava konkrétne určujúca výšku náhrady nastavená na pomery v Nemecku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhodnotil, že navrhovateľ by mal nárok na náhradu škody v rozsahu 15 % maximálnej možnej výšky, ktorú súd objektívne stanovil za každý rok trvania nezákonného trestného konania. Navrhovateľ k svojim tvrdeniam nepredložil žiaden konkrétny dôkaz, súd však mal vzhľadom na uvedené skutočnosti a objektívny postoj súdu názor, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Nárok navrhovateľa titulu nezákonného rozhodnutia za jeden rok trestného konania prestavuje sumu 4.995 eura a za 7 rokov a 3 mesiace trestného konania sumu 36.213,75 eura. V rámci nároku z nezákonného rozhodnutia súd bral do úvahy i samotnú dĺžku trestného konania. Náhrada za nezákonnú väzbu v dĺžke 17 mesiacov súd vzhľadom na uvedené skutočnosti súd videl vo výške 25% maximálne výšky náhrady. Za väzbu tak podľa súdu mal navrhovateľ nárok vo výške 11.793,75 eura (25 % zo sumy 33.300 eur vydelíme dvanástimi a následne krát sedemnásť mesiacov). Nemajetková ujma spolu v sume 48.007,50 eura s náhradou trov trestného konania prestavuje sumu 53.066,90 eura, ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšku súd návrh zamietol, keďže navrhovateľ si uplatňoval nemajetkovú ujmu vo vyššej miere.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia v sume 8.319,81 eura. Rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, sadzbu tarifnej odmeny advokáta súd vypočítal z výšky súdom priznaného plnenia. Tarifná odmena advokáta sa vypočítala z hodnoty 53.066,90 eura. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z trinástich úkonov právnej pomoci po 526,13 eura (predloženie žiadosti odporcovi pred podaním návrhu, podanie návrhu, účasť na pojednávaní 24.03.2009, 15.07.2010, 05.05.2011 a 14.06.2011, 14.03.2013, 20.06.2013, odvolanie proti zamietnutiu žaloby, vyjadrenie k odvolaniu odporcu z 10.08.2011, vyjadrenia z 10.01.2013, 04.04.2013, 13.06.2013), dvakrát režijný paušál po 178,-Sk uplatnený v sume 5,90 eura, dvakrát po 6,95, štyrikrát po 7,41 eura, päťkrát po 7,63 eura. Navrhovateľ si cestou právneho zástupcu iné úkony neuplatnil a režijný paušál si za niektoré roky uplatnil v nižšej sume. Súd navrhovateľovi priznal náhradu v uplatnenej sume s 20 % DPH, podľa špecifikácie právneho zástupcu v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.